

[Poul Boeg.]

skal ikke komme ind på, hvor den eventuelt skulle ligge, men vil blot sige det principielle, at vi som andre mener, den bør være væsentlig længere, og vi er også betænkelige ved dette udtryk: uden grund, for hvordan skal det indholdsmæssigt fortolkes? Det er der intet om. Hvem skal have kompetencen til at træffe den menneskelige, måske meget vanskelige afgørelse, om der har været rimelig grund eller ej? Og at der kan være rimelige grunde er jo helt klart. Man kan som et eksempel blot tænke på, at en kvinde — jeg tænker her specielt på en enlig moder — efter eller i forbindelse med en fødsel fysisk eller psykisk kan være syg og altså have fuldt rimelige og gode undskyldningsgrunde for i en periode ikke at have kontakten barnet, uden at der deri behøver at ligge nogen fundamental manglende interesse for eller forsømmelse af barnet.

Om de andre regler skal jeg blot kort sige, hvad angår reglen i punkt 2, at der vist ikke er nogen tvivl om, at de dér givne meget stramme frister er for korte; jeg kan helt tilslutte mig, hvad justitsministeren sagde om dette. Endvidere er vi også af den opfattelse, at den nugældende § 15 i adoptionsloven er fyldestgørende, men det er jo nok ikke det mest centrale i forslaget. Jeg betragter så afgjort punkt 1 som den virkelig fundamentale nydannelse i det og skal altså sammenfattende sige, at vi ser med sympati på selve dette, at der skal gøres noget for de glemte børn, men at vi gerne i udvalget vil komme nærmere ind på, hvilken udformning dette hensyn skal have.

Ebba Strange (SF):

Dette er igen en følgelov til loven om strammere adgang til abort fra sidste fredag, og når kristeligt folkeparti har fundet det fornødent at fremsætte dette forslag, hænger det vel bl. a. sammen med, at man fra kristeligt folkepartis side forudser, at hvis vi strammer abortlovgivningen, vil vi få flere glemte børn. Men netop en af grundene til, at vi fra mit partis side er tilhængere af den frie abortlov, vi har i dag, er, at der er større chancer for, at de børn, vi får, er børn, som forældrene ønsker at få. Men vi skulle nok få mange glemte børn, hvis kristeligt folkepartis lovforslag om abort havde nogen som

helst chance for at gå igennem, og så måtte man altså gøre noget for dem.

Under alle andre omstændigheder, når kristeligt folkeparti udtaler sig om familieforhold, har de meget travlt med at beskytte forældrenes ejendomsret over deres børn; det plejer at være noget af det centrale i kristeligt folkepartis udtalelser om børn og familie. Men her er altså en gruppe forældre, der absolut ikke skal beskyttes. På mindre end 4 måneder skal de altså have besluttet, om de ønsker at have deres barn eller ej; man tager ingen hensyn til, hvad det er for en gruppe forældre, man her rammer. Det er nemlig typisk den svageste gruppe forældre, vi har, det er typisk enlige mødre, det er typisk mødre, der har svært ved at klare sig økonomisk, det er typisk mødre, der psykisk, socialt, fysisk kan have det vanskeligt, unge eller udslidte, så de netop af den grund ikke har kræfter, ikke har overskud, til at besøge deres børn i løbet af 4 måneder. Men deres ejendomsret til børnene skulle altså kunne eksproprieres uden videre vrøvl, hvis ellers fru Inge Krogh kunne fortælle os, hvem det var, der havde denne ekspropriationsret, som der tales om i det nye stk. 4 til § 7.

Det er afgørende beslutninger, der skal træffes i disse sager, og hvordan man skal kunne træffe så afgørende beslutninger i løbet af en 5 måneders periode, kan jeg overhovedet ikke forestille mig. Jeg er fuldstændig klar over, at det, børn har brug for i den første tid, de lever, er varme og tryghed og nogen, der holder af dem. Men jeg mener ikke, at det, at man holder af et barn og giver det varme og tryghed, absolut behøver at være forbundet med, at den private ejendomsret bliver overført fra den ene gruppe til den anden. Det kan finde sted, også selv om det forhold, barnet lever under, er et plejeforhold, og også selv om det er det i årevis. Vi kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Kaj Hansen (DKP):

Kommunisterne kan ikke gå ind for dette forslag. Det viser et i utrolig grad manglende kendskab til de vilkår, mennesker virkelig lever under, samme ukendskab, som man kunne se i kristeligt folkepartis abortlovsforslag.

Der findes glemte børn, og det er en stor